

AETO
ASIAN AND MIDDLE EASTERN STUDIES TRIPOS PART IA

Middle Eastern Studies

Friday 27 May 2016 13.30 – 16.30

Paper MES5

Elementary Hebrew Language B

Answer **all** questions. All questions carry **equal** marks.

Write your number **not** your name on the cover sheet of **each** answer booklet and on the **second copy** of the question paper provided. **Tie** the second copy of the question paper **in** your answer booklet.

STATIONERY REQUIREMENTS

20 page answer booklet

Rough Work Pad

SPECIAL REQUIREMENTS TO BE SUPPLIED FOR THIS EXAMINATION

Second copy of the question paper

You may not start to read the questions printed on the subsequent pages of this question paper until instructed to do so.

1 Translate the following **unseen** passage in **Biblical Hebrew** into **English** [7 marks]
and vocalize it on the extra copy of the paper [8 marks]

¹⁶ וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: ¹⁷ ועיני לאה רכות ורחל
היתה יפת תאר ויפת מראה: ¹⁸ ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים
ברחל בתך הקטנה: ¹⁹ ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה
עמדי: ²⁰ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה:
²¹ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: ²² ויאסף לבן
את כל אנשי המקום ויעש משתה: ²³ ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה
אליו ויבא אליה:

Genesis 29:16–23

2

a From the **infinitives** in the column on the left, fill in the **correct form** of the verbs on the extra **copy** provided [5 marks]

מפה ומשם על החיים בארץ ישראל במאה ה-19	
לחיות ¹	בשנת 1800 ⁽¹⁾ _____ בארץ ישראל 250 אלף אנשים: ערבים
לגור ²	מוסלמים, יהודים ונוצרים. היהודים ⁽²⁾ _____ בארבע הערים הקדושות: ירושלים, צפת, טבריה וחברון, וגם במקומות אחרים.
להיות ³	היהודים בארץ ⁽³⁾ _____ אז עניים, גם אנשי הכפר וגם אנשי העיר.
לעבוד ⁴	אנשי הכפר ⁽⁴⁾ _____ בחקלאות, ואנשי העיר ⁽⁵⁾ _____ תורה או _____ תורה. המצב בארץ היה
ללמוד ⁵ , ללמד ⁶	קשה מאוד, ולכן הרבנים ⁽⁷⁾ _____ אנשים לחוץ לארץ, כדי
לשלוח ⁷	_____ מהיהודים בחו"ל ⁽⁹⁾ להם כסף.
לבקש ⁸ , לתת ⁹	שתי קבוצות גדולות של יהודים ⁽¹⁰⁾ _____ אז בארץ: ספרדים ואשכנזים. הם לא _____ ביחד, הם לא
להיות ¹⁰	_____ זה עם זה ואפילו ⁽¹³⁾ בגדים שונים. גם
להתפלל ¹¹	מנהגי החתונה היו שונים. בחתונה ספרדית ⁽¹⁴⁾ _____
להתחתן ¹² , ללבוש ¹³	ו ⁽¹⁵⁾ _____, אבל הרבנים האשכנזים ⁽¹⁶⁾ שאפילו
לשיר ¹⁴	בחתונות אסור לשמוח, כי צריך ⁽¹⁷⁾ על ירושלים ועל
לומר ¹⁶ , לרקוד ¹⁵	בית המקדש. ב-1882 ⁽¹⁸⁾ לארץ עוד יהודים ציונים
לבכות ¹⁷	ו ⁽¹⁹⁾ את המושבות הראשונות: ראש פינה, ראשון לציון,
לעלות ¹⁸	זכרון יעקב, פתח תקווה ועוד. הם היו אידיאליסטים ו ⁽²⁰⁾ _____
לבנות ¹⁹	בתנאים קשים.
לחיות ²⁰	

Adapted from *Hebrew from Scratch* (Jerusalem: Academon, 2000), pp. 473–474.

b Write the **correct form** of the **preposition**, **definite direct object marker (את)**, and/or **possessive particle (של)** on the extra copy [5 marks]

הבן הראשון של אליעזר בן יהודה היה איתמר. בן יהודה דיבר⁽¹⁾ _____ הבן שלו רק עברית, אבל הילד לא ידע טוב⁽²⁾ _____ השפה, ולכן הוא לא דיבר⁽³⁾ _____ גיל שנתיים. אליעזר בן יהודה לא נתן⁽⁴⁾ _____ איתמר לשחק⁽⁵⁾ ילדים אחרים, כי הם לא דיברו עברית. לכן לא היו⁽⁶⁾ _____ חברים.

יום אחד בא בן יהודה הביתה ואיתמר בכה. אליעזר שמח. חמדה, האישה⁽⁷⁾ _____, שאלה⁽⁸⁾ _____: "אליעזר, למה אתה שמח?" אמר⁽⁹⁾ _____ אליעזר: "את לא שומעת? הילד בוכה עברית."⁽¹⁰⁾ _____

Adapted from *Hebrew from Scratch* (Jerusalem: Academon, 2000), p. 474.

(TURN OVER)

c Rewrite each of the following sentences so that the **underlined phrase** is **plural** and **definite**. Add **את** where necessary [5 marks]

1. נפגשתי אתמול עם חבר קרוב שלי.

2. אני לומדת שפה שמית.

3. ראית חנות בגדים חדשה בקניון?

4. אני לא מוצא נעל ספורט.

5. בתל אביב יש מסעדת דגים מפורסמת.

3 Translate the following **unseen** passage into **English** [15 marks]

העברית

היום העברית היא שפה חיה ואנשים בכל גיל ובכל מקום בישראל מדברים עברית, אבל לא תמיד היה כך. תקופה ארוכה חיו היהודים במקומות שונים בעולם ולא דיברו עברית. כבר בזמן התלמוד הייתה העברית "שפה מתה": המשיכו לקרוא ולהתפלל בעברית, ואפילו התכתבו בעברית, אבל לא הרבה יהודים דיברו עברית מחוץ לבית הכנסת.

בסוף המאה ה-19 בא מרוסיה לישראל יהודי ציוני בשם אליעזר בן יהודה. הוא חשב שכל היהודים צריכים לחזור לארץ ישראל ולדבר עברית.

אנשים דתיים מאוד לא רצו לדבר עברית. הם אמרו שאסור לדבר עברית יומיום, כי זאת שפה קדושה. הם חשבו שכן יהודה משוגע. היו אז בארץ עוד "משוגעים" אידאליסטים—פרופסורים, מורים, סופרים, עיתונאים רופאים ואחרים. כולם חיפשו מילים חדשות לחיי היומיום בעולם המודרני.

בן יהודה היה גם עיתונאי. בעיתונים שלו הוא השתמש במילים חדשות; בבוקר היה חושב על מילה חדשה ובערב כותב אותה בעיתון. כך הכירו האנשים בארץ את המילים החדשות והתחילו להשתמש בהן ברחוב ובבית.

בן יהודה גם כתב מילון היסטורי גדול וחשוב. במילון יש מילים מכל התקופות וגם המילים החדשות של בן יהודה ושל חבריו.

Adapted from *Hebrew from Scratch* (Jerusalem: Academon, 2000), pp. 471–472.

4 Write a short composition in **Modern Hebrew** (8–10 lines) on **one topic** from the three topics given below [15 marks]

1. Describe the place where you live.
2. Tell about your daily routine, including things you like and dislike.
3. Do you like to live and study in England? Explain.

5 Translate the following **seen** passage into **English** and comment as indicated below [8 marks for translation, 7 marks for comments]

"שלוש אחיות", ש"י עגנון

שלוש אחיות דרו בבית אפל והיו תופרות כלי לבן לאחרים. מאור הבוקר עד חצות לילה, ממוצאי שבת עד ערב שבת עם חשיכה לא זזו מאצבעותיהן לא מספריים ולא מחט ולא פסקה גניחה מליבן, לא בימות החמה ולא בימות הגשמים. אבל ברכה לא ראו בעמלן. ואם מצאו פת חריבה לא היה בה כדי שביעה. פעם אחת נתעסקו בעשיית כתונת נאה לכלה עשירה. משסיימו מלאכתן נזכרו צרתן שאין להן כלום חוץ מעורן על בשרן, וגם הוא מזקין ותושש.

נתמלא ליבן צער.

נתאנחה אחת ואמרה כל ימינו אנו חושבות ומתייגעות לאחרות ואנו אפילו פיסת בד כדי לעשות לעצמנו תכריכים אין לנו.

אמרה שניה, אחותי, אל תפתחי פה לשטן.

ואף היא נתאנחה עד שזלגה דמעות.

ביקשה שלישית לומר אף היא דבר. כיוון שפתחה לדבר ניתזה צינורה של דם מפיה וטינפה את הכתונת.

כשהביאה את הכתונת אצל הכלה, יצא הגביר מטרקלינו. ראה את הכתם. גער בתופרת והוציאה בנזיפה. ואין צריך לומר שלא נתן לה שכרה.

הוי, אילו רקקה שניה דם והשלישית היתה בוכה, יכולים היינו לכבס את הכתונת בדמעותיה ולא היה הגביר בא לידי כעס. אבל אין הכל עשוי יפה בעתו. ואפילו הכל היה עשוי יפה בעתו, כלומר אילו היתה זו בוכה אחר שזו רקקה דם, עדיין אין כאן משום נחמה גמורה.

S. Y. Agnon, "Shalosh Achayot", *Elu ve'elu, Kol sipurav shel shmuel yosef agnon*, Jerusalem: Schocken Publishers, 1978, pp. 196-197.

Q: In the context of Modern Hebrew literature, this text is both unusual as well as representative of some of the major concerns of Modern Hebrew writers. Explain this statement and mention other examples from Modern Hebrew literature in support of your argument.

END OF PAPER